

Derimod tror jeg nok, at de to, ministeren og ordføreren, overdriver betydningen af aktiveringen en smule. Det er nok mit indtryk.

Men tilbage til forslaget. Hr. Ole Sohn ved jo udmærket godt, at når man er med i et forlig, kan man ikke stemme for det her, men derfor kan hr. Ole Sohn da udmærket have fornøjelse af at drille os lidt. Det er ham vel undt, det synes jeg bestemt.

Men sådan er det jo bare. Og vi er med i det forlig her, arbejdsmarkedsreform II. Det har vi ikke fortrudt. Der er mange gode ting og gode intentioner i det, men der er også noget, der ikke er lykkedes. Og det har jo flere årsager.

Den første er velsagtens, at forudsætningerne, som statsministeren og regeringen jo har hovedansvaret for at vurdere, nok var lidt for optimistisk vurderet. Det tror jeg nok de var. Endelig har ambitionsniveauet nok også været lidt for højt med hensyn til, hvad man kunne aktivere på en fornuftig måde, og derfor er der jo opstået megen meningsløs aktivering.

Forudsætningerne for vurderingen og administrationen har regeringen selvfølgelig hovedansvaret for. Det er den, der sidder med det. Og de oppositionspartier, der er med i forliget, har jo sådan undertrykt vores kritik så meget, som vi nu syntes vi sådan kunne magte. Det er jo ikke sådan lykkedes til fuldkommenhed, men jeg synes alligevel, at vi har været ret gode. Også så gode, at jeg næsten følte, det var illoyalt, da ministeren nu her for 2-3 uger siden kom ud med, at nu havde han også indset, at der var huller i aktiveringssystemet, at der var meningsløs aktivering, og at tiden er inde til at gøre op med nogle ting.

Jeg anerkender i høj grad, at ministeren gør det, og det sidste, jeg siger her, skal vel mere forstås som en vittighed. Jeg synes bestemt, det er fornuftigt, og derfor kan vi selvfølgelig heller ikke stemme for det forslag, der ligger her. Jeg kan slet ikke tilslutte mig det, der jo ligger i beslutningsforslaget, at hvis folk ryger ud over 4-års-grænsen, så er det nærmest alene, fordi de ikke får aktivering nok. Sådan er det jo nok ikke.

Men foreløbig går der altså indtil nytår, inden de gør det, og så må vi se, hvor stort problemet er til den tid. I mellemtiden glæder jeg mig meget til det arbejde, som arbejdsministeren har varslet vi skal i gang med, med ligesom at begynde på en frisk og vurdere, hvordan vi kan gøre tingene på en endnu bedre måde, for at få antallet af både ledige og aktiverede endnu længere ned.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det er sjældent, at jeg møder nogle folk ude i landet i forsamlingshusene eller andre steder, der er i den gruppe her i aktivperioden, som synes, at de i spørgsmålet om aktivering får for meget aktivering eller for lidt aktivering. De fleste synes, det er mere end rigeligt, og derfor er det jo en spændende diskussion her i dag, hvor der er nogle, der synes, de skulle have noget mere.

Men jeg kan ikke have siddende på mig, at hr. Ole M. Nielsen synes, at vi overdriver en smule med hensyn til aktiveringens betydning. For hvis vi ikke havde de regler og de muligheder, som vi sammen har strikket sammen, og som virker som værktøj i den aktive arbejdsmarkeds politik, så tror jeg heller ikke på, at det kunne lykkes.

Det, der selvfølgelig er problemet, er, at vores land er delt op i forskellige regioner. Nogle steder er ledigheden meget lav; der er det meget lettere at få nogle gode udslningsprocenter. Som det er oppe hos os i Nordjylland, ja, der er beskæftigelsen jo dårligere. Der er højere ledighed, og det betyder, at man ikke kan få den samme effekt der.

Men jeg synes bare, at man er nødt til at anerkende, at vi bliver nødt til at give et kvalitetsløft til dem, der måske ikke har en uddannelsesmæssig baggrund, og der kan aktiveringen og den måde, vi vil løse det på i fremtiden, være et element i den rigtige retning.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jamen kvalitetsaktivering, altså opgraderende aktivering, aktivering, som gør folk bedre egnet til at tage et job, kan vi selvfølgelig ikke få for meget af. Men vi har desværre også haft demoraliserende aktivering – det skal vi ikke udbyde i dag, for der er efterhånden lidt forståelse for, at sådan er det – og det skal vi selvfølgelig se at komme ud over. Det redder ikke folk at sætte mere af det i gang. Folk ryger alligevel ud over 4-års-grænsen. Det var sådan set det, jeg ville sige med mit indlæg.

Jeg glæder mig til, at vi kommer i gang med det arbejde, hvor vi måske ligesom kan starte på en frisk og få en ny måde at se på tingene på og så få ledigheden endnu længere ned.

Omkring den skæve fordeling af jobmuligheder: Det er jeg helt enig i, og derfor undrer jeg mig også ofte lidt over den her 110 pct.s tro i re-